

fået nogle gode svar fra justitsministeren. Jeg har fået nogle gode oplysninger, som i hvert fald har gjort, at jeg er klar over, at det her forslag desværre ikke er til gavn for ofrene, for jo ældre sager bliver, jo sværere kan det være at køre bevistførelsen. Hvis hr. Peter Skaarup vil prøve at forestille sig, at ofrene anlægger nogle sager, men at sagerne skal henlægges, at man ikke kan dømme nogen, og at det så står hen i det uvisse, vil det sige, at ofrene yderligere kan have påført sig selv det ar, at nu er der jo ikke nogen, der ved, om det er troværdigt, hvad de har sagt. Det ville jo være skrækkeligt. Det er jo at påføre et offer et større sår, end det har i forvejen.

Derimod synes jeg jo, at det er væsentligt, at vi spørger, hvordan det er, vi behandler ofrene, hvordan det er, vi hjælper dem videre i livet. Det er faktisk det, og det blev der også sagt fra talerstolen under den tidligere behandling, vi synes er meget væsentligt.

Kl. 14.40

Men vi ønsker ikke at stille ofrene i nogle situationer, hvor der kan være tvivl om den anmeldelse, de har foretaget, altså at det kan stå som uvist, om der overhovedet er noget om sagen. Vi synes, det ville være ret forfærdeligt, hvis offeret kom i den situation.

Så vil jeg også gerne sige med hensyn til avisernes og mediernes debatter om det her, at jeg også har fulgt masser af de udsendelser, der har været om incestsager og andet, og jeg synes, det er forfærdeligt for de ofre, der er ramt. Jeg kan godt forstå, at de sidder tilbage med et had og synes, det er ærgerligt, hvis de, der har begået den her ugerning, ligesom skal gå fri. Men hvis man anlægger en sag og der ikke er beviser nok og man står tilbage med det der uvisse billede, om der nu er nogen, der tror, det bare er en opdigtet historie, så vil jeg igen sige, at det jo ville være endnu værre for ofrene.

Vi har også fra eksperthold fået at vide, at det vil gøre det sværere at køre de her sager igen, dvs. til ofrenes fordel. Det synes jeg er værd at lytte til.

Med hensyn til, hvad hr. Jens Rohde har bakt op i avisen, så vil jeg sige, at det har hr. Jens Rohde og vi også haft en snak om. Hr. Jens Rohde har det nøjagtig, ligesom alle andre Venstrefolk har det, nemlig at vi gerne vil kigge på sagerne, og det var også det, hr. Jens Rohde sagde at vi ville gøre. Det har vi gjort med en positiv indstilling, for vi er altid positivt indstillet over for, hvordan vi kan hjælpe ofre i de her situationer.

Men vi hjælper dem desværre ikke med det forslag her. Skulle hr. Peter Skaarup få bedre ideer, hvor vi kan bevise klart og tydeligt, at vi hjælper ofrene, så skal hr. Peter Skaarup altid være velkommen. Så vil vi tage en sober og ordentlig debat, som vi også har gjort lige præcis i det tilfælde her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til fru Irene Simonsen og Venstre: Jamen jeg tror, alle er enige om, at det er ofrene, det handler om. Det er ofrene, vi skal hjælpe, ikke forbyrderne. Men jeg kan da kun se med den forældelsesfrist, vi har i dag, som betyder, at f.eks. en 29-årig, der har været udsat for seksuelt misbrug, ikke kan rejse sin sag, fordi sagen er forældet, at det da ikke med den nuværende retstilstand er offeret, vi hjælper. Så er det da forbyrderen. Så er det da den person, der engang har misbrugt det barn, vi hjælper. Det er det, jeg vil frem til at vi skal have ændret, sådan at vi hjælper offeret. Så jeg synes ikke, fru Irene Simonsens argumentation overhovedet hænger sammen.

Men jeg vil godt spørge fru Irene Simonsen og Venstre, om man så er villig til at lade sig overbevise af sådan nogle eksempler, som jeg har nævnt her, for man må vel være enig i, at det er meget vigtigt, at vi stiller os på offerets side i sådan nogle sager.

Når sager i dag ikke kan rejses på grund af en forældelsesfrist, så stiller vi os ikke på offerets side.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne pointere, at jeg rent faktisk stiller mig på offerets side her, har haft mange overvejelser, har sat mig grundigt ind i de her sager og også har spurgt de eksperthold, der er på området. Med udgangspunkt i det har jeg sat mig ind i offerets stilling og har sagt, at det her ikke går, fordi vi kan risikere at påføre dem et yderligere sår. Det er det, der er vigtigt.

Så ved jeg jo også, at det, man har gjort, er, at man i år 2000 under den tidligere regering var med til at sige, at anmeldelsen først gælder fra det 18.-20. år, og det ved hr. Peter Skaarup, som også har sat sig godt ind i tingene her, jo alt om.

Det vil sige, at det først er fra det 18. til det 20. år, at forældelsesfristen gælder, så man har rent faktisk en mulighed i sit voksne liv for også at anmelde det. Vi skal bare sikre, at vi ikke får en masse sager, hvor offeret står tilbage og er påført